

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามสำหรับงานรับใช้นี้ลูกจำเป็นต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่ลึกกล้าในตนเอง
- คำถาม:** ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกได้อย่างไร? สิ่งสกปรกใดที่ปกคลุมดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกด้วยการจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงและญาติมิตร ชยะอันดับหนึ่งคือสำนักที่เป็นร่างแล้วชยะของความละโมภและความผูกพันยึดมั่นก็เริ่มขึ้น ดวงวิญญาณถูกปกคลุมด้วยความสกปรกของกิเลส แล้วพวกเขาใกล้จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อและไม่สามารถทำงานรับใช้ได้
- เพลง:** หัวใจของฉันปรารถนาจะเรียกหาท่าน...

โอมชานติ เพลงนี้ดีมาก ลูกๆ ให้การรับประกัน: หลังจากที่รับฟังท่าน ฉันต้องการแบ่งปันความรู้แก่ผู้อื่น ลูกๆ นั้นมีการจดจำระลึกถึงและนั่นก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน บางคนก็มีการจดจำระลึกถึงและจะได้พบกับบาบาด้วย มีคำกล่าวที่ว่า กำมือเดียวจากหลายล้านมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ สติปัญญาของลูกเวลานี้ได้กลับมากว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก อย่างแน่นอนที่พ่อนั้นได้มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกันเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าใครพูดความรู้นี้ เพราะนั่นเป็นความผิดที่ใหญ่ที่สุด พ่อได้อธิบายแล้วว่ากิตะ เพชรพลอย แม่ของคัมภีร์ทั้งหมด คือคัมภีร์ของบารัต เป็นเพียงผู้คนที่หลงลืมผู้ที่ได้พูดกิตะ เพชรพลอยซึ่งเป็นแม่ของคัมภีร์ทั้งหมด และศาสนาใดที่สร้างขึ้นมาจากกิตะนั้น อย่างไรก็ตาม แนนอนที่พวกเขาร้องเพลง: โอ้ พระเจ้าได้โปรดมา! แนนอนที่พระเจ้าได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ท่านเป็นพ่อของโลกใช้ไหม? ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลง: เมื่อท่านมา เราสามารถได้รับความสงบและความสุข ความสงบและความสงบนั้นเป็นสองสิ่ง ในยุคทองแนอนที่มีความสุขที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของความสงบ ต้องมีการให้คำแนะนำไว้ ในโลกใหม่มีบารัตใหม่ อาณาจักรของราม มีความสุขในโลกนั้น และเหตุนี้เองจึงเป็นคำสรรเสริญอาณาจักรของราม หากนั่นจะเรียกว่าอาณาจักรของราม สิ่งนี้ก็ต้องเรียกว่าอาณาจักรของราวันเพราะมีความทุกข์ที่นั่น มีความสุขที่นั่น พ่อมาและให้ความสุข ทุกคนอื่นได้รับความสงบในดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือผู้ประทานความสงบและความสุข ที่นี้มีความไม่สงบและความทุกข์ ดังนั้นความรู้นี้ควรที่จะไหลรินเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก ซึ่งจำเป็นต้องมีสภาพที่ดีมาก แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ได้รับการสอนสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายความหมาย ลูกต้องซึมซับความรู้อย่างลึกซึ้งอย่างมาก หากใครก็ตามถามคำถามใดแก่ลูก ลูกต้องสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้ ลูกจำเป็นต้องมีสภาพที่ดีมาก ไม่เช่นนั้นเนื่องจากสำนักที่เป็นร่างหรือความโกรธหรือความผูกพันยึดมั่น บางครั้งลูกก็ตกลงมา บ้างก็แม้กระทั่งเขียน: บาบา วันนี้ฉันตกลงไปเนื่องจากความโกรธ วันนี้ฉันล้มลงเนื่องจากความละโมภ เมื่อสภาพของลูกนั้นกลับมาเข้มแข็ง ก็จะไม่มีการของการล้มลง จะมีความสนใจมากมายในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพลงนี้ดีมาก: บาบา เมื่อท่านมา เราจะกลับมามีความสุขอย่างมาก แนนอนที่พ่อต้องมานิฉันนั้นแล้วใครจะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์? กฤษณะคือผู้มีร่างกาย ลูกไม่สามารถอ้างถึงชื่อของเขาหรือชื่อของบราห์มา วิชาญ หรือชางก้าสำหรับสิ่งนี้ ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นลูกควรถามพวกเขา: ท่านพูดสิ่งนี้ถึงใคร? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเมื่อใดที่ท่านจะมา? ผู้เดียวนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และเมื่อลูกเรียกท่านเช่นนั้น แนนอนที่โลกนั้นต้องไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ใครทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์? ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่าพระเจ้าตัวท่านเองได้สอนราชาโยคะอย่างแท้จริง และทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือกิเลสเหล่านี้ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องถามพวกเขา: ใครได้พูดว่าท่านจะสอนราชาโยคะแก่ลูก และตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? ใครได้พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ใด? มีคำกล่าวถึงใครที่ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? คงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือเป็นใครบางคนอื่น? แม้กระทั่งคานธีเองก็เคยพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! คงคานั้นคงอยู่เสมอ นั่นไม่ใช่สิ่งใหม่ คงคานั้นจะเรียกว่าไม่สูญสลาย เป็นเพียงวัตถุธาตุที่กลับมาตาโมกฺนี และดังนั้นจึงเป็นเหตุของความเสียหาย วัตถุธาตุก็ได้ทำให้เกิดการท่วมและนำมาซึ่งอุทกภัย และแล้วแม่น้ำเหล่านั้นก็เปลี่ยนเส้นทางไหลของตน ในยุคทองทุกสิ่งทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีฝนตกน้อยเกินไปหรือมากเกินไป ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ดังนั้นควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือบาบาของเราผู้เดียวเท่านั้น เมื่อผู้คนจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เขาพูดว่า: “โอ้ พระเจ้า” “โอ้ บาบา”! ใครได้พูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณได้พูดเช่นนั้น ลูกรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่พบบาบาได้มาแล้ว แนนอนที่ลูกต้องใส่คำว่า “ปราศจากตัวตน” ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะเชื่อว่าผู้ที่มีตัวตน

นั่นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถพูดว่าทั้งหมดเป็นพระเจ้า การพูดว่า “นั่นคือบราห์มา” หรือ “นั่นคือชีวา” เป็นสิ่งเดียวกัน อย่างไรก็ตามนายของสิ่งสร้างคือผู้สร้างเดียวเท่านั้น ผู้คนนั้นได้ให้ความหมายที่ซับซ้อน ยืดยาวอย่างมาก และหลากหลาย ของเรานั้นเป็นเรื่องของเพียง 1 วินาที ลูกได้รับมรดกของพ่อเพียง 1 วินาที มรดกของพ่อคืออาณาจักรแห่งสวรรค์ นั่นเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต นี่เป็นบ่วงพันธะในชีวิต ลูกต้องอธิบาย: อย่างแท้จริงที่เมื่อท่านมา ท่านก็จะมาเพื่อที่จะให้มรดกแห่งสวรรค์ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่เรา เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่าผู้ประทานครุฑและการหลุดพ้นในชีวิตคือผู้เดียว ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว ไม่มีนามหรือร่องรอยความทุกข์ที่นั่น นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข เป็นอาณาจักรสุริยวงศ์ที่นั่น และแล้วในยุคเงิน ก็เป็นอาณาจักรจันทรวงศ์ และแล้วในยุคทองแดง ผู้คนของอิสลามและพุทธก็มา บทบาททั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทที่แสนจะใหญ่โตนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในดวงวิญญาณที่เป็นเหมือนกับจุดเล็กๆ และดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องเขียนในรูปภาพชีวาด้วยเช่นกันว่า: พ่อไม่ได้ใหญ่เหมือนกับจิตใจลึกลับ (แสงรูปไข่) พ่อเป็นเหมือนกับดวงดาว ดวงวิญญาณทั้งหลายนั้นก็เหมือนกับดวงดาวด้วย ได้เป็นที่จดจำว่า: ดวงดาวที่นำอัสرارเปลี่ยนแปลงประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นนั่นคือดวงวิญญาณ พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามพ่อนั้นสูงสุดเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คุณธรรมของพ่อนั้นแยกออกไป ดังนั้นคุณธรรมทั้งหมดต้องมีการเขียนไว้เช่นกัน ในด้านหนึ่งเขียนคำยกย่องชีวา และอีกด้านหนึ่งเขียนคำยกย่องศรัทธา คำยกย่องเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม: ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพื่อให้ผู้คนจะสามารถอ่านและเข้าใจได้อย่างชัดเจน สวรรค์และนรก ความสุขและความทุกข์ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นกลางวันหรือกลางคืนของกษณะ หรือกลางวันและกลางคืนของบราห์มาก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกรู้ว่าความสุขและความทุกข์ดำเนินไปอย่างไร สุริยวงศ์นั้นมี 16 องค์ และจันทรวงศ์มี 14 องค์ หนึ่งในนั้นสะโตประธานอย่างสมบูรณ์ และอีกหนึ่งในนั้นสะโต ผู้คนของสุริยวงศ์ต่อมากลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ เมื่อผู้คนของสุริยวงศ์ได้เข้าไปสู่ยุคเงิน แนนอนที่พวกเขาถือกำเนิดในสกุลจันทรวงศ์ แม้ว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกควรให้สิ่งเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ตามนั่นเองที่ลูกจะสามารถเข้าถึงได้ ลูกจะทำงานรับใช้อย่างดีมากด้วยเช่นกัน ลูกจะบอกผู้อื่นอย่างชัดเจนมากว่า: ฉันนั่งเช่นนี้ ฉันเข้าถึงเช่นนี้ ฉันอธิบายในวิธีนี้และฉันได้ตรึงตรองความรู้ในวิธีนี้เพื่ออธิบายแก่ผู้อื่น การตรึงตรองของลูกจะดำเนินไปตลอดเวลา เป็นประเด็นที่ต่างไปสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ พวกเขาจะไม่เข้าถึงสิ่งใด หากพวกเขาซึมซับความรู้ พวกเขาต้องทำงานรับใช้ เวลานั้นงานรับใช้กำลังเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ในวันที่ผ่านไป คำยกย่องของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น และแล้วผู้คนมากมายจะมาที่นิตราคารของลูก จะต้องมีการทำรูปภาพมากมาย จะมีการติดตั้งต้นที่ขนาดใหญ่ขึ้น ในความเป็นจริงสันโดษนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ รูปภาพหลักของเราเป็นรูปภาพต้นไม้ วงจร และภาพลักษณ์และนารายณ์นี้ ผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจอย่างชัดเจนมากนักจากภาพของราเดและกษณะว่าพวกเขาเป็นใคร เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์เช่นพวกเขา ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาเพียงพร้อมระดับเดียวกัน ดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะซึมซับความรู้ หากใครบางคนไม่ซึมซับความรู้ก็เป็นที่เขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เวลานั้นสติปัญญาของลูกเฉียบคมอย่างมาก เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในทุกชั้นเรียน บ้างก็ฉลาดและบ้างก็ปัญญาที่บิ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปด้วย ถ้าบุคคลที่ดีได้รับการอธิบายความรู้จากบางคนที่เป็นเกรด 3 เขาก็จะคิดว่าที่นั่นไม่มีอะไร เหตุนี้เองจึงควรพยายามหาใครบางคนที่ดีเพื่ออธิบายแก่ผู้ที่ดี ไม่ใช่ทุกคนจะสอบผ่านในระดับเดียวกัน บาบานั้นมีขีดจำกัด ผลลัพธ์ของการศึกษานี้จะมีการประกาศทุกวงจร มี 8 คนหลักที่สอบผ่าน และแล้วก็ 100 และแล้ว 16,000 และแล้วก็ปวงประชา ในนั้นด้วยมีผู้ที่มั่งคั่ง ยากจน ทุกประเภท เป็นที่เข้าใจได้ว่าแต่ละคนกำลังทำความเข้าใจพยายามประเภทใดในเวลานี้ และเขามีค่าควรแก่การได้รับสถานภาพอะไร ครูจะรู้ในสิ่งนี้ ครูนั้นตามลำดับกันไปด้วย ครูบางคนดี และทุกคนก็พอใจที่พวกเขาสอนอย่างดีและให้ความรักมากมายเช่นกัน จะเป็นครูที่ดีเท่านั้นที่จะทำให้ศูนย์เล็กๆ กลายเป็นศูนย์ใหญ่ ลูกต้องทำสิ่งต่างๆมากมายด้วยสติปัญญา ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุดในหนทางของความรู้ เพียงเมื่อลูกมีโยคะที่สมบูรณ์กับพ่อที่แสนหวานเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน และแล้วลูกจะสามารถเข้าถึงด้วยเช่นกัน หลายคนไม่สามารถมีโยคะกับบาบาที่แสนหวาน พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา พวกเขาต้องมีโยคะกับพ่อตลอดเวลา พายุของมายาจะมาอย่างแนนอน บ้างจะจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรเก่าๆ ของพวกเขา และผู้อื่นจะจดจำบางสิ่งอื่น การจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงญาติมิตรทำให้ดวงวิญญาณสกปรก เมื่อมีชยะในดวงวิญญาณ เขานั้นก็อยู่อย่างหวาดกลัว ลูกต้องไม่หวาดกลัว ที่นี้ มายาจะทำสิ่งนี้ ชยะนี้จะตกลงมาที่เราอย่างแนนอน มีการโยนชยะลงไป ไฟในเทศกาลโฮลี หากเราอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ชยะก็จะไม่หลงเหลืออยู่ หากลูกลิ้มพ่อ ชยะอันดับ 1 ของสำนึกที่เป็นร่างตกมายังลูก และแล้วความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น ฯลฯ ทั้งหมดนั้นจะมา ลูกต้องทำความเข้าใจพยายามเพื่อตัวลูกเอง และหารายได้ และทำความเข้าใจพยายามเพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกด้วย งานรับใช้ที่ดีมาก

เกิดขึ้นในศูนย์ เมื่อพวกเขาไปที่นี้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะทำการเตรียมการเพื่อเปิดศูนย์ อย่างไรก็ตามทันทีที่พวกเขาจากที่นี่ไป สิ่งนั้นก็จบสิ้น บาบาคัวท่านเองบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะล้มสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ที่นี่ลูกต้องอยู่ในบัดดิดจนกระทั่งลูกกลับมามีค่าควรแก่การอธิบายแก่ผู้อื่น สายใยกับชีพบบานนั้นอ่อนหวานที่สุดซึ่งสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ประเภทใด แนนอนที่ลูกได้รับผลรางวัลของงานรับใช้ทางร่างกาย หลายคนทำงานหนักมากมาย อย่างไรก็ตาม มีวิชาต่างๆในการศึกษานั้นและในการศึกษาทางจิตนี้ด้วย วิชาอันดับหนึ่งก็คือการจดจำระลึกถึง และแล้วก็มีการศึกษาเล่าเรียนที่เหลือทั้งหมดแฝงตัว ละครนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ไม่มีใครรู้ว่าแต่ละยุคนั้นคือ 1250 ปี เป็นเวลานานเพียงไรที่ยุคทองคำเนินไป? โอเค ศาสนาใดคงอยู่ที่นั่น? ใครควรจะมีความรับผิดชอบชาติเกิดสูงสุดที่นี่? ชาวพุทธและชาวอิสลาม ฯลฯ จะไม่ได้ใช้ชาติเกิดมากมายนัก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกควรจะถามผู้ที่ศึกษาคัมภีร์: ท่านได้อ้างอิงถึงสิ่งใดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้า? กิตะคือเพชรพลอย เป็นแม่ของทุกคัมภีร์ ในบารัตเคยมีศาสนาเทพมาก่อน อะไรคือคัมภีร์ของพวกเขา? ใครได้พูดกิตะ? คำพูดเหล่านั้นไม่สามารถเป็นของพระเจ้ากฤษณะ เป็นงานของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำการสร้างและการทำลายล้าง กฤษณะจะไม่เรียกว่าพระเจ้า เขามาเมื่อใด? เขาอยู่ในรูปใดขณะนี้? แนนอนที่ลูกต้องเขียนคำยกย่องของกฤษณะตรงกันข้ามกับคำยกย่องของชีพบบาน ชีวาคือพระเจ้าแห่งกิตะ ศรีกฤษณะได้รับสถานภาพของเขาด้วยกิตะนั้น มีการแสดง 84 ชาติเกิดของกฤษณะไว้ด้วย ในตอนสุดท้ายลูกต้องแสดงภาพของบราห์มาที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าเรามีลูกประจำของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของเรา แนนอนที่ลูกต้องแสดง 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในเวลากลางคืนและคิดถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ต่อไป การได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวันที่ เราควรจะเขียนอะไรสำหรับสิ่งนั้น? การหลุดพ้นในชีวิตหมายถึงการไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเมื่อพ่อผู้สร้างสวรรค์มาเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นลูกๆของท่าน เพราะเพียงเมื่อนั้นเองที่ลูกสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ยุคทองคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ยุคเหล็กนี้เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีอาณาจักรของมายาราวินที่นั่น แม้ว่าเราจะไม่มีความรู้ที่นั่น เราก็จะยังคงมีความคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ และร่างกายนี้ได้กลับมาเก่าในขณะนี้ และดังนั้นเวลานี้ฉันต้องละร่างนั้น ที่นี่ไม่มีใครแม้มีความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ ดังนั้นลูกควรจะจดจำท่านด้วยเช่นกัน พ่อให้คำสั่ง: มานมานะบาฟ! ใครได้พูดว่า: “มานมานะบาฟ”ในกิตะ? ใครสามารถพูดว่า “จดจำพ่อ และจดจำดินแดนของวิษณุ”? กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ถึงความลับของ 84 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน ทำความเข้าใจสิ่งเหล่านี้และนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น แล้วลูกจะได้รับความเคารพมากมาย อยู่อย่างปราศจากความกลัว และเฝ้าแต่ไปที่นี่และที่นั่น ลูกนั้นแฝงตัวอย่างมาก ลูกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกและไปและทำงานรับใช้ ลูกควรมีรูปภาพอยู่กับลูกเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีโยคะอย่างเต็มที่กับพ่อที่แสนหวานและกลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุดและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งแรกซึมซับความรู้ก่อนแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น

2. ทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง อยู่อย่างปราศจากความกลัว มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสภาพของความสุขด้วยโชคของความสุขด้วยการรับประทานและป้อนผู้อื่นด้วยอาหารบำรุงของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆมีความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายที่แท้จริง และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดเหนือทั้งหมด ถึงแม้ว่าลูกเพียงรับประทานจาปะตีที่แห้ง จาปะตีที่แห้งเหล่านั้นเต็มไปด้วยอาหารบำรุงของความสุข ลูกไม่ต้องการอะไรที่มากไปกว่านี้ ลูกคือผู้ที่รับประทานอาหารบำรุงที่ดีที่สุด คือ จาปะตีของความสุข และดังนั้นลูกอยู่ในสภาพของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจงอยู่ในสภาพของความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่ว่าผู้อื่นที่เห็นลูกก็จะมีความสุข เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณผู้มีโชคของความสุข

คติพจน์: ผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้คือผู้ที่ไม่สูญเสียแม้แต่ความคิดหรือคำพูดเดียว

***** โอม ขานติ *****